

[Glensgård.]

sens organisationer, bestyrelsen for finansieringsinstituttet samt tilsynsrådet har været inde i forhandlingerne om dette lovforslag. Jeg tager det som en selvfølge, at disse tre grupper ikke har modsat sig en ekstra statsstøtte på 2 mill. kr. pr. år, men de havde sikkert håbet, at statsministeren måske havde været lidt mere rundhåndet.

Som nævnt kan fremskridtspartiet ikke tilslutte sig dette lovforslag, men vi ser meget gerne kritisk på det under udvalgsarbejdet.

Aase Olesen (RV):

Det falder jo altid i det radikale venstres lod at komme på talerstolen efter fremskridtspartiet, og det får somme tider én til at ønske at have en lidt udvidet taletid. Jeg tror, jeg vil gå den modsatte vej og sige, at da vi regner med, at der fortsat her i tinget er en bred forståelse for denne lov og de problemer, som denne lov skal tage højde for, så vil jeg nøjes med på det radikale venstres vegne principielt at give tilslutning til de to ændringer, som lovforslaget indeholder. Det må være helt rimeligt at regulere det beløb, der ydes til støtte, da det ikke har været ændret siden 1970.

Ændringen af § 3, der udvider området for tilskudsordningen, vil vi også gerne se lidt nærmere på i udvalget.

Vi vil som sagt tilsige lovforslaget en velvillig udvalgsbehandling.

Ninn-Hansen (KF):

Baggrunden for forslaget om forhøjelse af finansieringsinstituttets midler er dagbladenes krise, og der er jo sandelig en krise, som indebærer en risiko for, at meget udbredte dagblade snart ikke kan udkomme. Jeg synes bare, man her i dag har beskæftiget sig meget lidt med krisens årsager, eller måske gør man det alligevel. I fremsættelsen nævner statsministeren, at dagbladene selv har interesseret sig for at anvende disse midler til en forøgelse af investeringer i teknisk udstyr. Det ser ud til at være rigtigt og godt, navnlig hvis dagbladene kunne få lov til at anvende dette udstyr efter det formål det har. Det gælder nu engang, at for at en levende avis kan blive ved at leve videre, så skal den have mulighed for at udkomme; så skal den også have mulighed for at ud-

komme i et oplag, der svarer til det, man driftsøkonomisk kan sige kan bære bladet.

I arbejdsrettens dom af den 9. april, hvor dagbladet Politiken havde rejst sag mod Dansk Typograf-Forbund findes der en liste over, hvor mange blade man igennem disse ulovlige aktioner har forhindret dette selskab i at udgive. De par millioner kroner, der her er tale om i statsstøtte, hjælper ikke på dette spørgsmål. Hvis man derfor ønsker, at dagspressen får mulighed for at leve videre som en fri presse, der også står økonomisk frit — og det ønsker jeg i hvert fald — så kommer man ikke uden om at beskæftige sig med spørgsmålet om, at bladene skal have fred til og mulighed for at udøve deres virksomhed og ikke standses ved forskellige former for aktioner. Vi er parate til i det konservative folkeparti at drøfte en sådan lovgivning, for det er jo den, der kan hjælpe på bladenes virksomhed, og ikke denne forhøjelse af statstilskuddet til finansieringsinstituttet.

Vi vil også se på dette forslag. Med hvilken form for velvilje vi vil se på forhøjelsen, må afhænge af en bedømmelse af de omkostninger, bladene har, og om det er velbegrundet. Dagspressen — i hvert fald en del af den — interesserer sig jo meget for andres indtægter. Det kan være indtægter i erhvervslivet og en række andre steder, og undertiden tales der om hemmelighedskræmmeri i den forbindelse. Nu får dagspressen selv mulighed for at give folketinget oplysninger på den åbne måde, som den selv foretrækker.

Det er blevet hævdet meget ofte, at bladene har været lønførende på flere områder. Jeg skal ikke tage stilling til, om det er tilfældet, men når man søger bistand og ønsker, at det er skatteyderne, der skal fremskaffe denne bistand, så er det vel også naturligt, at vi ser på det lønniveau, der er, så konkret som det kan udformes, men jeg skal selvfølgelig ikke give dagspressens organisationer råd om, hvordan de skal klare det. Det ved de jo bedst igennem de krav, de selv stiller til andre. Når vi har fået disse oplysninger, vil vi se nærmere på sagen om, hvorvidt dette lovforslag er det, der også skal med, for det helt afgørende er selvfølgelig, at vi nu får en lovgivning, vi burde have haft for længst, der sikrer aviserne retten til at udkomme.